

CAPTURA AMB PARANYS

Fitxa
6

Àmbit d'aplicació	Espècies objectiu	Tipus de mesura		Efecte
Urbanitzat	Senglar	Exclusió	Expulsió	Temporal
Agroforestal	Altres ungulats	Extracció	Comunicació	Permanent
Infraestructures	Altres espècies de fauna	Gestió d'hàbitat		

Objectiu i aplicacions

Destinat a la captura selectiva i a l'extracció del medi de senglars particularment problemàtics que representin riscos per a les persones o que causin danys en espais urbans o a altres espècies de fauna i flora silvestre en espais naturals. Aquesta fitxa es refereix únicament al cas del senglar, ja que els tipus de paranys que es descriuen són específics per a aquest animal.

Quan es detecta la presència d'animals habituats en zones urbanes, és indispensable aplicar aquesta pràctica amb celeritat per evitar que transmetin el mateix comportament a la seva progènie i el problema augmenti amb rapidesa i de manera exponencial.

Aplicable a l'expulsió de fauna de:

- Zones urbanes i periurbanes.
- Espais naturals protegits.
- Conflictes puntuals en infraestructures, com per exemple en aeroports o altres recintes on aconseguen entrar senglars, encara que hi hagi sistemes de protecció (tancament perimetral o altres mesures).

Descripció

Hi ha diversos sistemes de captura amb paranys, entre els quals destaquen les trampes caixa, les trampes corral i les xarxes suspeses. En aquesta fitxa es descriuen únicament els paranys de caixa i corral, sistemes que compten amb una efectivitat avalada, i que permeten una manipulació i un tracte adequats dels animals capturats.

En tots dos casos es tracta d'atraure els senglars als paranys mitjançant esquers amb la finalitat de capturar-los i extreure els individus conflictius del medi natural, la zona urbana o els altres llocs on causin conflictes.

Normalment es requereix la captura d'individus que presenten habituació als humans i les zones urbanitzades, i són irrecuperables per a la vida salvatge, fet pel qual es recomana l'eutanàsia dels animals capturats aplicant sistemes ètics. No és aconsellable retornar aquests animals al medi natural, per dues raons: en primer lloc, perquè encara que s'alliberin en punts molts distants del lloc de captura, sovint tornen al mateix punt on han causat els conflictes, i, en segon lloc, perquè actualment en moltes zones de Catalunya hi ha un excés de senglars, i es tracta d'un animal que no té predadors naturals que el controlin i pot causar danys.

Característiques tècniques

- Abans de la instal·lació de paranys cal identificar les zones més adequades per a la captura. Han d'estar en llocs resguardats per protegir els animals capturats de vandalisme o agressions. Tant els paranys caixa com els corrals són desmuntables, de manera que es poden traslladar als llocs on sigui necessària la seva ubicació. Caldrà posar una senyalització adequada de les trampes per advertir les persones de la seva finalitat i dels riscos que comporten (per exemple, per caiguda de portes lliscants).
- També cal determinar el sistema de captura que cal aplicar i que estarà condicionat als objectius de l'actuació. Les dimensions, els materials, els sistemes d'activació, de lliscament de la porta, etc., són

molt diversos i cal utilitzar només els que tinguin una efectivitat plenament demostrada. Els paranys caixa són particularment adequats per a la captura d'individus joves, i els paranys corral, per a captura de grups matriarcals (femelles acompanyades de joves). Si es requereix la captura de mascles adults, és més adequat recórrer a altres sistemes (vegeu la fitxa 7), ja que aquests individus entren als paranys amb menys freqüència.

- S'ha de seleccionar el període d'activació de la mesura coincident amb l'aparició de conflictes i la màxima probabilitat de captura dels animals.
- L'esquer utilitzat per atraure els animals ha de ser vegetal (blat de moro, pomes o similar) i no s'han d'utilitzar en cap cas restes de menjar o d'animals. És recomanable disposar la mínima quantitat necessària i de manera que no sigui accessible per a altres animals: sota de pedres o altres sistemes que només pugui moure un senglar, en dispensadors adequats per a aquesta espècie, etc. Amb aquesta mesura s'evitarà l'aportació d'aliment que pugui estar a l'abast d'altres espècies de la fauna salvatge; fet gens desitjable si es vol mantenir la condició de salvatge dels animals i no contribuir a la seva habituació als humans.
- Per evitar que els animals capturats estiguin confinats en el parany més temps del necessari, es poden incorporar sistemes de detecció dels animals i de tancament de les portes, que emeten avisos als dispositius mòbils de les persones encarregades de la seva manipulació. En cas que no es disposi d'aquests sistemes cal visitar els paranys amb una freqüència adequada; una inspecció a primera hora del matí i una a la tarda, o en els moments en què se sap que els animals acostumen a visitar la zona, pot ser suficient. Cal tenir en compte que en ambients naturals els senglars tenen activitat bàsicament crepuscular i nocturna, però en espais urbans també acostumen a estar actius durant el dia.
- Es pot facilitar l'extracció dels animals dels paranys administrant productes anestèsics (vegeu la fitxa 7) o utilitzant caixes d'immobilització (figura 6.4), mànegues de separació d'individus (figura 6.5) o altres tècniques mecàniques, que sempre han de garantir el benestar animal.
- L'alliberament dels individus capturats només es pot justificar per a la realització d'estudis, ja que, com s'ha dit, no és aconsellable retornar aquests animals a la natura. En cas que fossin alliberats, és indispensable el seu marcatge individualitzat, amb la finalitat de comprovar si l'animal retorna al lloc d'origen o si torna a causar conflictes en algun altre lloc.
- És recomanable fer el màxim aprofitament científic i aplicat a la gestió, de les dades obtingudes a partir dels animals capturats. Amb aquesta finalitat és indispensable anotar les dades bàsiques de cadascun dels individus (sexe, edat, pes, composició del grup on estava integrat, si es coneix, etc.). També és interessant obtenir dades biomètriques i analitzar l'estat reproductiu i sanitari.

Figura 6.1. Parany caixa per a la captura de senglars.

Font: *Minuartia*

Figura 6.2. Caixa d'immobilització que permet l'extracció i el trasllat dels animals capturats.

Font: Minuartia

Figura 6.3. Parany corral per a la captura de senglars.

Font: Cos d'Agents Rurals

Figura 6.4. Mànega que permet la manipulació i l'extracció individualitzada dels animals capturats en un parany corral.

Font: Cos d'Agents Rurals

Manteniment

- Requereix una elevada inversió logística, en materials i recursos humans. Calen visites freqüents als dispositius activats o la instal·lació de sistemes d'alerta que s'activen quan es detecta el tancament de la porta del parany, per facilitar que els animals estiguin el mínim temps indispensable confinats dins els parany.

Normativa i autoritzacions

- La captura d'animals està regulada per diverses normatives i requereix autoritzacions que cal sol·licitar al Departament d'Agricultura, Ramaderia, Pesca i Alimentació (DARPA) i que s'acompanyen de les condicions que cal tenir en compte per autoritzar excepcionalment parany, que estableixen diversos aspectes per a la seva aplicació, com el tipus d'esquers, la freqüència de visita dels parany, entre d'altres.

Les autoritzacions poden ser de dos tipus:

- Autoritzacions per a la captura d'exemplars de la fauna salvatge per motius científics, de gestió o educatius. Es pot sol·licitar mitjançant un tràmit telemàtic a:
<http://territori.gencat.cat/ca/tramits/tramits-temes/Autoritzacio-per-a-la-captura-dexemplars-de-la-fauna-salvatge-per-motius-cientifics-de-gestio-o-educatius>
- Autoritzacions excepcionals de captura per danys. Es pot sol·licitar mitjançant un tràmit telemàtic a:
https://web.gencat.cat/ca/tramits/tramits-temes/9380_Autoritzacions-excepcionals-de-caca-per-danys